

Ấn Quang đại sư nói: “con người sống ở thế gian, việc gì cũng kế hoạch lo toan, duy mỗi việc sanh tử thì lại bỏ qua một bên không hỏi han tới, chờ đến khi mạng chung thì theo nghiệp mà đi đầu thai, không biết tâm thức này lại tiếp tục đầu thai về hướng nào, phải biết cõi Trời, cõi Người là khách tạm trú, tam đồ (ác đạo) mới là quê hương, một khi đọa vào, trăm ngàn kiếp khó có ngày trở lại cõi Trời hoặc làm Người. Cho nên, pháp liễu sanh tử không thể không thường xuyên đề cập, nhắc nhở đến”.

Đời này của ta, sau khi chết rồi sẽ đi về đâu? Ta có thể đi vào cõi nào? Đây là đại sự của mỗi người chúng ta, còn gọi là sanh tử đại sự. Chúng ta đã từng thận trọng, suy nghĩ qua vấn đề này chưa? Đời sau ta có biết chắc mình sẽ đi về đâu không? Phải tiếp tục luân hồi hay phải kết thúc luân hồi? Người xưa thường nhắc nhở chúng ta: sanh tử đại sự, sanh tử đại sự ... Thế nhưng tình trạng của chúng ta hiện nay thì sao? Thế Tôn trong Kinh Vô Lượng Thọ nói: “Thế nhân cộng tranh bất cấp chi vụ”. Chúng ta suốt ngày bận rộn với những việc không cấp bách, lo tranh chấp với nhau những việc không quan hệ gì với sanh tử, chưa bao giờ cho việc sanh tử là trọng đại, cũng không biết sợ cái khổ của luân hồi lục đạo, càng không nghĩ sau này khi chết sẽ đầu thai vào cõi nào.

Có thể đôi lúc cũng nghĩ đến, hoặc đôi khi nhìn thấy những người thân, bạn bè đột nhiên qua đời, tạm thời có chút cảm động, cảm xúc, thế nhưng nhanh chóng bị những việc không cấp bách của thế gian chôn vùi đi. Trên miệng tuy niệm vài câu Phật hiệu, niệm rồi có thể vãng sanh hay không? Xin đặt một dấu hỏi lớn.

TRÍCH DẪN "SANH TỬ TÂM THIẾT".

Pháp sư Tự Liễu biên soạn.

Giám định Pháp sư Tịnh Không